

Sygn. akt VI Ka 51/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron(spr.)

Protokolant Konrad Woźniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2015r

sprawy **M. M.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 27 listopada 2014 r. sygn. akt II K 1249/14

I. uchyła zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. M. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 51/15

UZASADNIENIE

M. M. został oskarżony o to, że w dniu 7 sierpnia 2014 roku w J. województwo (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,3 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód marki A. (...) nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 27 listopada 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 1249/14:

I. ustalił, iż oskarżony M. M. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, co wypełniało znamiona z art. 178a § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k., warunkowo umorzył wobec niego postępowanie na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k., orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku;

III. na podstawie art. 67 § 3 k.k., orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 300 (trzystu) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 63 § 2 k.k., na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczył okres zatrzymania jego prawa jazdy od 7 sierpnia do 27 listopada 2014 roku;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator, który zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wyroku, a polegający na przyjęciu przez Sąd I instancji nieprawidłowego ustalenia, iż stopień winy i społeczna szkodliwość czynu, jakiego dopuścił się oskarżony M. M. a polegającego na kierowaniu dnia 7 sierpnia 2014 r. w J., w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości, wynoszącym w trakcie I badania 0,3 mg/dm³ alkoholu etylowego we krwi nie są znaczne, co spowodowało, że Sąd I instancji niezasadnie, na podstawie art. 66 § 1 i k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec M. M. warunkowo umorzył na okres próby wynoszący 2 lata, choć prawidłowa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że stopień zawinienia i społeczna szkodliwość czynu oskarżonego są znaczne.

Mając powyższe na uwadze, skarżący na podstawie przepisu art. 437 § 1 k.p.k. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie niniejszej sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja Prokuratora zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać należy, iż w niniejszej sprawie doszło do sprzeczności pomiędzy opisem przypisanego oskarżonemu czynu, a ustaleniami poczynionymi przez sąd I instancji. Zastosowanie dobrodziejstwa z art.66§1 k.k. wymaga ustalenia, że stopień społecznej szkodliwości czynu i wina oskarżonego nie są znaczne. Zauważyć należy, iż orzekając o warunkowym umorzeniu postępowania karnego wobec M. M. sąd meriti w pkt. I części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku zaniechał wskazania, iż uznał stopień społecznej szkodliwości czynu i winę oskarżonego za nieznaczne. Pisemne motywy zaskarżonego wyroku również nie dają podstaw do uznania, iż takie ustalenia zostały przez sąd poczynione. W treści uzasadnienia sąd rejonowy pięciokrotnie odnosi się do stopnia społecznej szkodliwości czynu i winy oskarżonego, ani razu nie wskazując, że stopień ten jest nieznaczny i tak:

- „społeczną szkodliwość czynu oskarżonego oceniono jako przeciętną”
- „stopień zawinienia uznano za niższy niż przeciętny”
- „stopień winy i społeczna szkodliwość czynu były niższe niż znaczne”
- „waga czynu sprawcy wyższa niż niewielka”
- „stopień zagrożenia dla bezpieczeństwa ruchu drogowego wywołanego działaniem sprawcy był znaczący”.

Określenia wyżej wskazane z całą pewnością nie są tożsame ze stwierdzeniem, że stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu i jego wina nie są znaczne.

Zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie sądów powszechnych i Sądu Najwyższego przyjmuje się, iż uznanie aby wina sprawcy i stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego nie były znaczne jest najistotniejszą przesłanką warunkowego umorzenia postępowania.

Skoro zatem brak jest w części dyspozytywnej wyroku, jak i w jego pisemnym uzasadnieniu wyżej wskazanych ustaleń zaskarżony wyrok należało uchylić a sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Ponownie rozpoznając sprawę sąd rejonowy winien jest poczynić prawidłowe ustalenia odnośnie stopnia społecznej szkodliwości czynu i winy oskarżonego. Następnie uwzględniając wszystkie okoliczności zdarzenia i zachowania sprawcy wydać orzeczenie. W przypadku jeśli zajdzie potrzeba sporządzenia pisemnego uzasadnienia wyroku uczyni to uwzględniając dyspozycję art. 424§1 i 2 k.p.k.